

Dine omgivelers krav...

Nadja var den mest talentfulle eleven på kunstsolen. Ved hjelp av hardt arbeid, hengivenhet, fantasi og stor kunstnerisk begavelse hadde hun kommet seg gjennom den tøffe utdannelsen, og snart var hun ferdig.

«Nå gjenstår bare en oppgave» sa læreren hennes en dag.

«Du skal male et bilde...som er det beste du har laget hittil»

Nadja arbeidet dag og natt, og til slutt var bilde ferdig...og hun syntes virkelig det var det beste hun hadde laget til nå.

«Svært bra,» roste læreren henne...så sa han: «Nå skal du ta bildet med til torget og henge det opp slik at alle kan se det, og du skal også henge opp et skilt som forteller at du stiller ut kunstverket ditt for allmenheten, og at du er takknemlig om den som finner noe feil, er så vennlige å markerer dette med et kryss.»

Nadja gjorde som læreren hadde sagt og ventet utålmodig noen dager. Så skyndte hun seg til torget, full av forventning. Hadde hun bestått testen? Kom bilde til å være uten kryss? Men hjertet sank i brystet hennes da hun fikk øye på bilde. Allerede et godt stykke unna kunne hun se at bildet hennes var fult av kryss. Nå kom læreren hennes helt sikkert til å stryke henne tenkte hun.

Trist til sinns vendte hun tilbake til skolen og viste frem bilde. Læreren sa ikke stort, bortsett fra å be Nadja om å male et nytt bilde...om enda bedre enn det forrige.

Denne gangen arbeidet Nadja enda hardere. Hun ville jo så gjerne lykkes! Læreren roste henne for det nye bilde og sa at også dette

skulle hun stille ut på torget. Denne gangen skulle beskjednen på skiltet ved siden av være litt annerledes.

Nadja lyttet til instruksjonene og skyndte seg til torget. Der hang hun opp bilde sammen med det nye skiltet. Denne gangen var det også en oppfordring om å markere det man mente var feil, men nå fikk tilskuerne også sjansen til å korrigere feilene...ved hjelp av pensler og farger som var lagt frem.

Og tenke seg til...da Nadja kom tilbake noen dager senere, var det ingen som hadde funnet en eneste feil. Gledestrålende gikk hun tilbake til skolen og viste frem bilde.

«Nå har du lært den siste leksen du trenger,» sa læreren med et smil.

«Lærdommen er slik: Det kommer alltid til å finnes mennesker som har en mening om kunstverkene dine. Det første bilde var fullt av kryss, fordi mange vil si hva de mener når de får sjansen – selv om de er uten kunnskap på området. Det andre bildet var uten kryss, fordi folks egen kunnskap og dyktighet sto på spill. Så når du har lagt sjelen, talentet og hjertet ditt i et kunstverk eller et stykke arbeide, vær da din egen dommer. Du gir verket dets verdi, og det kan publikum aldri ta fra deg....og like viktig er det å huske at det samme gjelder når du selv skal bedømme en annens arbeide eller livsverk.